

BLAGAJ – BUNA

Pjevači studentskoga zbora uljepšali župnu proslavu

Na poziv župnika Župe Blagaj – Buna mr. Nikole Menala, u nedjelju 31. svibnja 2015., prigodom proslave svetkovine Presvetoga Trojstva, titulara te župe, u župnoj crkvi u Blagaju, kod Mostara, gostovao je Mješoviti zbor studenata Teološko-katehetskog instituta iz Mostara Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Sarajevu, pod vodstvom prof. Nike Luburića.

Pjevači studentskog zbora toga su prelijepog proljetnog dana pjevali na pučkoj misi u 11 sati, koju je predvodio Tomislav Zubac, župni vikar u Studencima, uz koncelebraciju župnika Menala i asistenciju Marina Skendera, đakona na pastoralnoj godini u toj župi.

Župna crkva bila je dupkom puna, jer je župnik prethodne nedjelje obavijestio sve župljane o dolasku i nastupu zbora studenata. Pjevači su tijekom

mise, uz misu *De angelis (Misa anđeoska)*, pjevali višeglasne crkvene skladbe, ali i poznate pučke popijevke iz najnovije hrvatske liturgijske pjesmarice *Pjevajte Gospodu pjesmu novu*, pa je nazočni puk mogao lako sudjelovati svojim pjevanjem.

Nakon mise Zbor je priredio kratak koncert. Svojim nastupom dodatno su razveselili prisutne vjernike. Pjevali su zaista korektno, zanosno i disciplinirano, kao u želji da dokažu župljanima da na svom studiju ne uče samo filozofsko-teološko-pastoralne discipline, nego i glazbenu kulturu, posebice kulturu pjevanja, i to ne bilo koju, nego crkvenu i liturgijsku.

Za vjernike Župe Blagaj – Buna bio je to uistinu velik dan duhovnog osvježenja, »najljepša proslava titulara ove župe«, kako je u svom govoru istaknuo

župnik Menalo, a pjevačima Mješovitog zbora studenata Teološko-katehetskog instituta, kao i njihovu voditeljju, to će jednodnevno gostovanje sasvim sigurno ostati u lijepoj uspomeni.

Nakon tjelesne okrjepa pjevači zbora, sa svojim voditeljem, župnikom i đakonom te susjednim župnicima i župnim vikarima, posjetili su turističku atrakciju, vrelo rijeke Bune, kamo dolazi velik broj turista iz Bosne i Hercegovine i drugih zemalja.

Niko Luburić

SUBOTICA

Uskrсни koncert katedralnog zbora »Albe Vidaković« i gostiju u Subotici

Uvečer Treće vazmene nedjelje, 19. travnja 2015. subotički katedralni zbor »Albe Vidaković« priredio je uskrсни koncert, dvadesetpeti po redu, koji je vezan je uz obljetnicu smrti naslovnika zbora Albe Vidakovića. Albe Vidaković preminuo je 18.

travnja 1964. godine u Zagrebu, a pokopan u Subotici 20. travnja 1964. godine.

Uz katedralni zbor »Albe Vidaković«, na koncertu su nastupili i mađarski katedralni zbor »Sveta Terezija«, dječji katedralni zbor »Zlatni klasovi«, te subotički komorni zbor »Collegium musicum catholicum«, uz orguljsku pratnju mr. Kornelija Vizina, dok je solističke dionice pjevala mezzosopranistica

Monika Csapo. Cjelokupnim ansamblom ravnao je katedralni zborovođa i orguljaš Miroslav Stantić.

Na programu koncerta našle su se skladbe J. S. Bacha, (uz 330. obljetnicu rođenja) i to koralne predigre za orgulje: *Jesu meine Freude, Alle Menschen müssen sterben, In dir ist Freude*, zatim skladbe Milana Asića (*Psalam 136, Domine aut pati aut mori, Omnia omnibus*), Loranda

Kilbertusa (*Gloria* i *Agnus Dei* iz *Misse disparate*), Albe Vidakovića (*Nebeskog dvora poslanik*), Miroslava Martinjaka (*Gospodine smiluj se* i *Slava* iz *Dječje mise*), Franza Liszta (*O ifjak, lanyok* iz oratorija *Krisztus*) i Laszla Halmosa (*Kyrie* iz *Misse e*

sole). Brojna publika u katedrali svojim je oduševljenim pljeskom pozdravila sve izvođače, te su svi skupa zapjevali *Kraljice neba* raduj se i tako zaključili glazbenu večer.

U ponedjeljak 20. travnja u katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske,

o 51. obljetnici smrti Albe Vidakovića služena je misa zadušnica koju je predslavio katedralni župnik mons. Stjepan Beretić, a katedralni su zborovi predvodili pjevanje u misnom slavlju pjevajući Vidakovićeve skladbe.

vlč. Dragan Muharem

Petar Pifat

Svima dostupni – Okругićeva crkva i popijevke

Poznatom hodočasničkom pjesmom »Oj Tekijska, Gospo sveta, da si stoput zdrava...« u subotu, 11. travnja 2015. započela je još jedna sezona bogoslužja i hodočašća u Biskupijsko svetišće Gospe Tekijske.

Već iz pozdravnog govora ravnatelja Svetišća, vlč. Stjepana Barišića, nazočnima je dano do znanja da će i ovogodišnje »Tekije« na svoj način biti posebne, te da je upravo započela treća odnosno posljednja godina pripreve za jubilej 300. obljetnice Tekijskog svetišta. Tom je prigodom, također, ravnatelj javno i jasno pozvao vjernike da, prema svojim mogućnostima, aktivnije sudjeluju i pomognu ravnateljstvu Svetišća u pripremi i realizaciji svih planova vezanih uz obilježavanje jubileja.

Uz ravnatelja Barišića, na sv. Misi koju je predvodio vlč. Ivan Rajković kao postdiplomant Srijemske biskupije na Papinskom lateranskom sveučilištu u Rimu, koncelebrirali su i preč. Tomislav Kovačić, dekan petrovaradinskoga dekanata i preč. Marko Loš, župnik župe Sv. Rok.

U homiletskim porukama predvoditelja Rajkovića zrcala se napose poruka da je uloga Bogorodice Marije u životu čovjeka neophodna, neizostavna i nezamjenjiva.

»Da je Marija i s neba nastavila, i to s najvećim uspjehom svoju misiju kao Majka Crkve i Pomoćnica kršćana... te iste misije koju je započela na zemlji.« Rajković

je potkrijepio spomenom njenih mnogobrojnih povijesnih ukazanja »u kojima je opominjala da se ljudi obrate, mole Nebeskog Oca za oprostjenje, vršenje pokore uz molitvu, osobito Kronicu.«

Govoreći da je Marija i danas glasnik s neba, u vremenu »kada ljudi više ne žele vjerovati Bogu, ne žele vjerovati svjedocima, ne žele čuti Evanđelje« podsjetio je kako Bog i u odsutnom trenutku šalje Mariju, riječima parafrazirajući Božju zauzetost za ljude: »Pa, valjda će Majku moju i valjda će Majku svoju poslušati. Ona je kao majka svih nas i danas zauzeta za naše spasenje. Nепrestano moli za nas i Ona je ta koja nепrestano moli svoga Sina milosti za sve nas grešnike, ovdje na zemlji... Njena vječna zadaća je da nas uzme za ruku i dovede Kristu.«

Objašnjavajući da su ljudi od pamtivijeka obilježavali mjesta na kojima su osjetili Božju prisutnost i na kojima je Bog zaustavio nekakvo veliko zlo, dao je za primjer i Tekijsko svetišće, podsjećajući da »dok takva mjesta postoje i dok se ljudi tu okupljaju, to je garant da se bezboštvo, neki fundamentalizam raznoraznih predznaka